

"GLAS NARODA"

(Slovenian Daily.)

Owned and published by the
SLOVENIC PUBLISHING COMPANY
(a corporation).

FRAK SAKSER, president.
VICTOR VALJAV EC, Secretary.
LOUIS BENEDEK, Treasurer.

Place of business of the corporation and
addresses of above officers: 109 Greenwich
Street, Borough of Manhattan, New York
City, N. Y.

Za leto velja list za Ameriko . . . \$3.00
" pol leta 1.50
" leto za mesto New York 4.00
" pol leta za mesto New York 2.00
Evropo " za vse leto 4.50
" " pol leta 2.50
" " četr leta 1.75
V Evropo pošiljam skupno tri številke.

"GLAS NARODA" izhaja vsak dan iz
vremši nedelj in praznikov.

"GLAS NARODA"
(Voice of the People)
Issued every day, except Sundays and
Holidays.
Subscription yearly \$3.00.

Advertisement on agreement.

Dopisi brez podpisa in osobnosti se ne
natisnejo.

Denar naj se blagovoli pošljati po
Money Order.

Pri spremembni kraju naročnikov
prosim, da se nam tudi prejšnje bivališče
naznam, da hitreje najdete poslovnika.
Dopisom bi poslatišči naredite naslov:

"Glas Naroda"

100 Greenwich Street, New York City.
Telefon: 1279 Rector.

DOPISI.

Moon Run, Pa.

Cenjeni gospod urednik:

Danes Vam poročam iz našega kraja
da je društvene stvari.

Naše društvo sv. Barbare postaja
št. 3, spadajoče v Forest City, Pa.,
ki imelo svoje glavno zborovanje, pri
katerem smo izvolili nov odbor, in
sicer:

Predsednik Pavel Korenčan; pod-
predsednik Fran Maček; I. tajnik
Urban Olivani; II. tajnik Matevž
Milavec; blagajnik Fran Gašpari.

Omenjam še, da imamo tukaj več
društva, katera so vsa močna in imajo
veliko število udov.

Z delom gre še dobro, drugih
poselnih novic pa ni.

Pozdravljam rojake širom Amerike,
"Glas Naroda" pa želim obilo na-
ročnikov in predplačnikov.

Urban Olivani, I. tajnik.

Sofijiske slavnosti.

Sofija, Bolgarska, 14. sept.

Pri sofijskih slovesnostih sta posebno dve udeležbi: Rusije in udeležba Macedoncev. Macedonci, ki se zdaj vzdihajo pod turškim jarmom, so porabili to priložnost, da zopet obnovejo na-se pozornost drugih srečnejših držav, ki uživajo svobodo in niso podložne krutemu strahovanju turških govorjencev.

Ko so odkrili spomenik carju osvoboditelju, so tudi Macedonci prišli v depuraciji in položili pod spomenik krasen vene. Sredi velike množine pa so nosili žalne črne zastave, ki so se čudno razlikovalo od ostalega slavnostnega razpoloženja. Macedonci so posebno proslavljali Rusijo, kar je naravno, ker že zdaj upajo od nje tiste pomoči, ki jo je dobila svoj čas Bolgarija. Zato so svirali rusko himno, navdušeno alkamirali rusko poslano, in kljeev: "Da zdravstvuješ Rossijsija!" ni bilo konča pod spomenikom carju osvoboditelju, ki stoji zdaj v Sofiji kot buditelj nad in želja za vse balkanske narode, ki se zdaj vzdihajo pod turško oblastjo.

Sprevod se je ustavljal pred večnim klubom, kjer so priredili ovacijo russkim generalom, ter šel dalje pred spomenik bolgarskega rodoljuba Levenga, kjer so se zopet čuli navdušeni govorji. Macedonci so tudi priredili ovacijo pred poslopjem ruske misijonske štete. Njihov sprevod z žalnimi zastavami po mestu je dal vsej slavnosti kot dramatičen, resen značaj, in vse ljudstvo je žutilo ob tem, da sedanja slavnost pomeni šele začetek pravega osvobojenja. Radostna čutvusta so bila potlačena popolnoma v ozadje in prevladala je misel, ali bodo dobrote tega sveta pravice razdeljene? Ali bodo sestav držav trdnje? Vsega tega sedaj še ne vemo. Neko sliko idealne državne uredbe vidimo pred seboj; zdi se nam dobra, a vselej je v dobrem skrito tudi zlo. Toliko je gotovo, da nikdar ne bomo živel nemoteni v popolnem miru in blagostanju, ker kolektivne sebičnosti slojev nikdar ne moremo zatreći, kakor ne sebičnosti posameznega človeka. Pa človek hoče imeti svojo prostvo voljo in da se ona uvažuje: v tem času, ko njegove sreče. Na mestu ne more ostati noben narod, ker je živa masa; napredovanje mora priti. Tudi na Črni Gori se je nekako pričelo.

Nekaj besed o novodobnih popotnikih in izlet na Cetinje.

(Nadaljevanje.)

Nikola I. imenujejo genialnega človeka, ki daleč vidi. Njegove rodbinske zvezze s tujimi vladarskimi hišami so porok, da Črna Gora ne propade. Modro skribi za svojo varnost in za bodočnost svoje rodbine v obredu bi rad spravil v sklad z zadovoljnostjo svojih "podajnikov". Ali je res dal iz lastnega nagiba ustavo in je o njem sanjaril že v mladih letih, kakor sam pravi? Verjetneje je, da je bil prisiljen po razmerah in po duhu naše dobe in da je zavil v pesniško besedo, kar mu nerado šlo od srca. Ali ni morda podeljena ustava posledica naših nevolje, ki jo je stekel s tem, da je v finančnih stiskih prodal duhanski monopol društva iz italijanskega kraljestva? Črnogorski listi o tem niso govorile, glasno pa narod. Ali ga niso morda preplašile delavske demonstracije, vršeče se jeseni leta 1905 na Dunaju? Med njegovimi "podajniki" jih je mnogo, ki so prinesli z daljne tujine dobre in slave nazore na državni upravi in v delokrugu vladarja. Ali mu ni v strahu zagovorilo srečo že te edaj, ko je videl, kako se ruski batjuški s svojo neomejeno močjo umika moči ruskega ljudstva? Cort znati! Hudi in skrbipolni dnovi so nastopili za vladarje. pridejo časi, ko tudi batjuški ne bode drugega, nego najvišji uradnik v državi, v svojih pravicah primereno njegovemu razumu omejen. Ali bode zaradi tega boljše na svetu? Ali bodo dobrote tega sveta pravice razdeljene? Ali bode sestav držav trdnje? Vsega tega sedaj še ne vemo. Neko sliko idealne državne uredbe vidimo pred seboj; zdi se nam dobra, a vselej je v dobrem skrito tudi zlo. Toliko je gotovo, da nikdar ne bomo živel nemoteni v popolnem miru in blagostanju, ker kolektivne sebičnosti slojev nikdar ne moremo zatreći, kakor ne sebičnosti posameznega človeka. Pa človek hoče imeti svojo prostvo voljo in da se ona uvažuje: v tem času, ko njegove sreče. Na mestu ne more ostati noben narod, ker je živa masa; napredovanje mora priti. Tudi na Črni Gori se je nekako pričelo.

IV.

Po kavarnah sem videl različne brkhi opravljene možake, ki so igrali v karte ali bilard in niso bili častniki. Nektere sem smatral za poslance in ker samopalov tudi pri igri niso odložili, sem postal radoveden, odlože li v skupščini orožje ali ne.

Obstrukcija, ki bi se vrnila s tistimi piščalkami za pasom, bi bila nekaj posebnega. Nestropno sem čakal seje, ki je bila določena na tretjo uro po poldne. Že pol ure pred nastopom skupščinarjev sem hodil krog Zetskega doma, v katerem se začasno vrše zborovanja. Z listka, nabitega na vrati, sem posnel ves dnevi red. Prva točka se bila "molbe i žalbe" — prošnje in pritožbe. Točno ob treh se zbranemu ljudstvu odpravila vrata, kjer sem prekorščil kot poslednjih. Onstran praga stopila pred mene dva redarja. Jeden mi je rekel, da brez višjega dovoljenja ne morem v zbornico, kar me je spravilo v veliko nedoumenje; drugi me je podučil, da sme inostrane samo z "ulaznicami ministra unutrašnjih djela" k sejam. No, ta je lepa! Tako daleč pride človek, sedaj pa takšna zapraka!

Na Dunaju v Budimpešti je vstop všakemu dovoljen, a tu na svobodni Črni Gori te pošljajo not k ministru notranjih del po vstopnicu. Razočaran sem napravil nekaj korakov nazaj. Vsak odpor roditi protioporn, ki sem ga izrazil z znaki velikega obžalovanja na licu. Bog ve, kakšne tajnosti obravnavajo tam in ti ne moreš biti navzoč, kjer zborujejo junaki! Morda bodo res strejali, pa se boje za tvoje bitje, ker nečejo imeti sitnosti z mogočno sosedno državo. Tu me je skrusenje potegnil za rokav visoko mož in me tiral nazaj proti redarjem. Z izrazom prošnje na lici jima je namignil in namežiknil, šepetajoč: "Čeh je?" — pa zastonj, redarjev ni ganil. Že ni bil dosti ugledne in vpliven. Zopet sem v gneči strmeč odletel za par korakov. Zdajci pristopki k meni mlad gospod v francoski obleki, pa z narodno čepico na glavi ter mi reče: "Ajdimo v ministrstvo unutrašnjih djela!" Ne, nodim rad krog ministrov, no tukaj me je stvar tako zanimala, da sem prav red šel za priljudnem gospodom. Fijakarja nisva potrebovala, ker na Cetinju je vse prav blizu in precej za ogrom. Predstavil sem se prijasnemu spremljevalcu in on meni: profesor Lazar Brkić. Šta sva v dokaj borno enonadstropno hišo, stopila v tisto sobo, preoblačeno s papirnatno navlako. Profesor je predložil mojo pročinko starikavemu šloku, zatopljeno v pisano. Ta je pomagal z ramenom ter naja je napotil v sedanjo sobo. Aha — osem vzdihal,

sodeč po naših razmerah — zdaleč se prične tista trjava pot po dolgih instancah, in predno dobim "ulaznico", bode že konec skupščine! Pa sva kaj hitro opravila. Pri najinem vstopu v drugo sobo se je skrival višok intelligenten gospod s črno brado čez mizo — morda kakšen sekcijski šef ali državni tajnik. Gospod Brkić je predstavil: "Čeh prosi za vstopom?"

Vsi ti potniki so kupili vožnje listke pri tvrdki Frank Sakser Comp. v New Yorku, 109 Greenwich St. LISTNIK UREDNIŠTVA.

Mr. Jakob Kariž, Biwabik, Minn. Tisti človek, ki Vam je posil okrožnico nam je dobro znan. Zato svetujemo Vam in Vašim prijateljem, da ne kupujete in ne naročate takih stvari, ktere dobivate ponudene potom okrožnic, ker boste gotovo prevarani.

Mr. J. S. Kansas City, Kansas. Proti sleparji "Kolomanove žembla" je najboljše orožje zdrava človeška pamet. Kdo je nima, tisti ga naroči, pameten človek pa ne. Žal, da imamo precej takih "udarjenih", ki mečejo petake za svoje bedarje. Slobodno jim.

POZDRAV.

Ob povratu v staro domovino pozdravljam vse rojake po širini Amerike, posebno pa mojega brata Antona Klemenja, Josipa Černe in Ivana Križmančiča. To je bilo redarji pri vrati Zetkega doma pregledal moje vstopnice, je nategnil obraz v skrbne gube ter zahteval, da se moram kot inostrance javiti pri predsedniku skupščine. To je bilo tudi gospodu profesorju odveč; mahnil je z roko ter rekel čuvajte državni tajnosti, naj gre sam ter me javi. Šla sva skozki majhno predsobo, kjer je viselo vse polno samopalov, kajti tam mora vsak, kdor gre v skupščino, odložiti orožje, tako da je obstrukcija s samopali nemogoča. No mojega zanimanja je skupščina to ni ostreslo. Hidela sva po stonopničkih navzgor, ker profesorji, ki je poročevali srbških listov, se je zelo mudilo. Nekdo je v zbornici gromko govoril in trkal s pestjo ob klop, ko sva prispevala v ložo Š. 17.

(Dalje prihodnjek.)

V STARO DOMOVINO SO SE PODALI:

Družina Golob iz Milwaukee, Wis., v Novo mesto; Ivan Dolec, Alojzij Muser, Fran Rabsel iz Milwaukee, Wis., v Novo mesto; Jurij Kukš iz Ricketts, Pa., v Srednjo vas; Ivan Oder iz Sheboygan, Wis., v Ljubljano; Fran Čeb, Anton Dolenc iz Spruce, Wis., v Divače; Mat. Kluberčar iz St. Louis, Mo., v Varazdin; Fran Faletič iz Indianapolis, Ind., v Škofje Loka na Gorenjskem. Star je 20 let. Meni je ostal dolžan na bordu \$30, zoper drugim pa je izmaknil iz kovčekov enemu \$16, drugemu pa \$3. Spozna ga se, ker ker na eno nogo sreča. Tudi govoril v spanju. Za njegov naslov bi rad zvedel: Anthony Aylmer, Colo. (4-9-10)

Isče se JAKOB LUZNAR, doma iz Škofje Loke na Gorenjskem. Star je 20 let. Meni je ostal dolžan na bordu \$30, zoper drugim pa je izmaknil iz kovčekov enemu \$16, drugemu pa \$3. Spozna ga se, ker ker na eno nogo sreča. Tudi govoril v spanju. Za njegov naslov bi rad zvedel: Anthony Aylmer, Colo. (4-9-10)

JOHN VENZEL, 1017 E. 62nd Street, N. E., Cleveland, Ohio izdelovalcev kranjskih in nemških HARMONIK.

Delo napravim na zahtevanje naročnikov. Cene so primočne niške, a delo trpečno in dobro. Trivrstni od \$22 do \$46. Plošče so iz najboljšega cinka. Izdelujem tudi plošče iz aluminija, nikelja ali medenine. Cena trivrstnem je od \$45 do \$80.

Glavna Agencija: 19 STATE STREET, NEW YORK.

corner Pearl Street, Chesebrough Building.

Parniki odpljujejo od sedaj naprej vedno ob četrtekih ob 10. uri dopoludne iz pristanišča št. 42 North River, ob Morton St., N. Y.

*LA PROVENCE 10. okt. 1907. *LA TOURNAINE 14. nov. 1907.

*LA TOURAINE 17. okt. 1907. *LA LORRAINE 21. nov. 1907.

*LA LORRAINE 24. okt. 1907. *LA SAVOIE 28. nov. 1907.

*LA SAVOIE 31. okt. 1907. *LA PROVENCE 5. dec. 1907.

*LA PROVENCE 7. nov. 1907. *LA TOURNAINE 12. dec. 1907.

POSEBNA PLOVITVA:

La Gasconie 12. okt. ob 3. uri popol. La Bretagne 26. okt. ob 3. uri popol.

Samoa II. in III. razred.

Parniki z zvezdo zaznamovani imajo po dva vijaka.

M. W. KOZMINSKI, generalni agent za zahod.

71 Dearborn St., Chicago, Ill.

Regularni potni parniki

"Guilia" odpluje 12. oktobra.

"Laura" (nov z 2 vijaki) odpluje 23. okt.

"Alice" (nov z 2 vijaki) odpluje 31. oktobra.

"Francesca" odpluje 20. novembra.

vozilo med New Yorkom, Trenton in Reko.

Najpripravnejša in najcenejša parobrodna cesta v Ljubljano in sploh na Slovensko. Železnica velja do Ljubljane le 50 centov. Potniki dospo isti dan na parnik, ko od doma gredo.

Phelps Bros. & Co., General Agents,

2 Washington St., New York.

Telpon 246.

Frank Petkovsek

720 Market Street, Waukegan, Ill.

priporoča rojakom svoj

SALOON,

v katerem vedno toči sveže pivo, dobra vina in whiskey, ter ima na razpolago fine smodke.

V svoji PRODAJAL

Inkorporirana dne 24. januarja 1901 v državi Minnesota.
Sedež v ELY, MINNESOTA.

URADNIKI:

Predsednik: Fran Medoš, 9478 Ewing Avenue, So. Chicago, Ill.
Podpredsednik: Jakob Zabukovec, 4824 Blackberry Street, Pittsburgh, Pa.

Glavni tajnik: Jurij L. Brožič, Box 424, Ely, Minn.
Pomožni tajnik: Maks Kržanik, Box 326, Rock Springs, Wyo.
Blagajnik: Ivan Govže, Box 105, Ely, Minn.

NADZORNIKI:

Ivan Germ, predsednik nadzornega odbora, Box 57, Braddock, Pa.
Alojzij Virant, II. nadzornik, Cor. 10th Avenue & Globe Street, S. Lorain, Ohio.

Ivan Primožič, III. nadzornik, Box 641, Eveleth, Minn.

POROTNI ODBOR:

Mihail Klobučar, predsednik porotnega odbora, 115, 7th Street, Calumet, Mich.

Ivan Keržanik, II. porotnik, Box 138, Burdine, Pa.

Janez N. Gosar, III. porotnik, 719 High Street, W. Hoboken, N. J.

Vrhovni zdravnik: Dr. Martin J. Ivec, 711 North Chicago Street, Joliet, Ill.

Krajevna društva naj blagovolijo pošiljati vse dopise, premembe ugov in druge listine na glavnega tajnika: George L. Brožič, Box 424, Ely, Minn., po svojem tajniku in nobenem drugem.

Denarne pošiljatve naj pošiljajo krajevna društva na blagajnika: John Gouze, Box 105, Ely, Minn., po svojem zastopniku in nobenem drugem. Zastopniki krajevnih društev naj posljejo duplikat vsake pošiljatve tudi na glavnega tajnika Jednote.

Vse pritožbe od strani krajevnih društev Jednote ali posameznikov naj se pošiljajo na predstnika porotnega odbora: Michael Klobučar, 115 7th St., Calumet, Mich. Prirediti morajo biti natančni podatki vseke pritožbe.

Društveno glasilo je "GLAS NARODA".

UMRLI ČLANI:

Ilija Sajatović, cert. 1596, član društva sv. Jurija št. 22 v So. Chigagu, Ill., umrl dne 3. junija 1907. Vzrok smrti: jetika. Zavarovan je bil za \$1000 v I. razredu. Društvo šteje 109 članov.

Fran Mehle, cert. 6928, član društva sv. Alojzija št. 36 v Conemaugh, Pa., umrl dne 6. sept. 1907. Vzrok smrti: razstrzel smodnika v premočku. Zavarovan je bil za \$1000 v I. razredu. Društvo šteje 177 članov.

UMRLE ČLANICE:

Uršula Udočić, žena brata Martina Udočića, člana društva sv. Cirila in Metoda št. 16 v Johnstonu, Pa., cert. 1262, umrla dne 19. avg. 1907. Vzrok smrti: tifus. Zavarovan je bila za \$500. Društvo šteje 62 članic. JURIJ L. BROŽIČ, glavni tajnik.

Drobnosti.

KRANJSKE NOVICE:

V Ameriko. Dne 20. septembra se je z južnega kolodvora v Ljubljani odpeljalo v Ameriko 35 Bolgarov in 18 Slovencev.

Kazenske obravnave pred deželnim sodiščem v Ljubljani. Po krivem prisegel Anton Šore, vaški pastir v Koprinah, je v pravdi svojega sina Antona, hlapec, proti Andreju Delosti, zaradi plačila meze po 25 K 60 vin. pri okrajnem sodišču v Ilirske Bistriči vedoma po krivem prisel. Trdil je lažljivo, da ni bil njegov sin pogodbeno zavezan v službi gospodarja Delosti ostati do 20. majnika, marčev le do sv. Jurija. To pričevanje je bilo pa po zasiščenih pričah popolnoma ovrženo, zato je sodišče Šores obsojilo na štiri tedne težko ječe.

Pri tativni zasačen. Petnajst let starji France Brez iz Idrije je prišel v stanovanje Julijane Zeleni ponujat pesek na prodaj. Ker ni bilo nobenega v sobi, hotel je to ugodno priliko porabiti. Urno je odprl predal in našel 60 kron, ktere bi bil vtaknil v žep, da ga ni Zeleni pravčeno pri tativni zasačila. Izgovorjal se je, da je hotel le kakih 40 v zetki. Temu zagovoru pa nasprotuje dejstvo, da je nekdanji prej v Podobnikovi trafi pokradel ves denar, kolikor ga je našel, namreč 5 K in dve mošnjici. Obsojen je bil na tri tedne težke ječe.

Aretacija se je protivil. V Mesarjevi gostilni na Jeseniceh je tamšo imenovali Lejze Levstik, ki je bil radi pijače nekoliko korajzen, navzoče koriske fante izzival. Z razgrajanjem tudi po odhodu teh fantov ni ponehal, tako da je bila navzoča natakarica primorana poklicati stražnika. Ta ga je opominjal, naj gre mimo domov in ko vse to ni pomagalo, napovedalo mu je stražnik aretacijo. Kaj je bilo za Levstika hujce nego to; jer je stražnika s pestjo obdelaval. Da ga ukroti, potisnil ga k neki ograji, pri tem ga je pa Levstek z roko ugriznil. Obdolženice, ki poskuša vse utižiti, je bil obsojen na šest tednov ječe.

Otok ponesrečil. Katarina Možina, učitarka na Selu pri Rudniku, bila dne 27. junija popoldne sama doma s štirimi otroci, ki so ji bili v varstvu izročeni. Okoli 6. je šlo Eivino krmni, otroki je pa postila same iti v bližnji gozd jagode nabirat. Pri tem je zašla 20 mesecov stara Resika v kakih 30 korakov od hiše oddaljeno in z vodo napolnjeno jasno ter utonila. Starka je bila obsojena na tri dni strogega zapora.

PRIMORSKE NOVICE:

Poskušen samomor stareca. Zaradi težke bolezni in revčine se je v Trstu hotel zastrupiti 80letni Vincenc Karlovic, ki so ga pa še o pravem času rekel.

Pred poroto v Trstu je stal 32letni Anton Gerlane, ki je v službi javnih skladov v Trstu kot sluga poneveril sveto K 1922.24. Plače je imel 20 K na teden, zadnje čase 24 K. Skrbeti je

imel za družino in sorodnike. Gerlane ima na Greti hišo, vredno 7000 K; javna skladova so se že uknjizila na posestvo Gerlanjevo. Gerlane je bil oproščen obtožbe, ker so bili porotniki mnjenja, da je storil poneverjenje brez zlosinskoga namena.

STAVERSKE NOVICE:

Samomor in aretacija. Mihael in Franc Novak v Pristovi pri Kozjem sta bila ob žene zadnjega obdolženca, da sta nekje na Korščem ukradla okoli 1000 K. Ker je o tem zvedela tudi žandarmerija, je šla za obdolženca. Franc Novak se je ustrelil, ko je videl, da ga orožnik zasleduje, Mihaela so pa prejeli v Sevnici.

Ker je ubil kočarjevega sina Mihaela v pragerski okolici, so prisodili pri poroti v Mariboru 24letnemu samškemu hlapecu Frančku Godcu.

Ponesrečeni hlapec državnega poslance Robleka, Hlapec državnega poslance Robleka, Miha Tepeš, je peljal hmelj čez neki most v žalski oklici. Most se je podril in Tepeš je tekel po orodje v bližnje skladovišče, da popravi most. Tepeš se je pa na stopnjach izpodrsnil, padel je in se ubil. Zapušča vdovo in pet otrok.

KORŠČKE NOVICE:

Vrat je prezreal v Bistrici nad Beljakom 20letna hči gostilničarja M. svojemu nezakonskemu otroku, ker so ji starši branili se poročiti z otrokom očetom.

Zblazel je v Št. Rupertu na Korščem tesar Šušnik, ki ga sumnijo, da je začagal neko hišo.

Nesreča. V tovarni v Bajtišču na Korščem je Jan Župan Pretnarju tekče železo štrknil v obraz. Pri tem mu je eno oko iztekel na mesu, drugo pa je tako poškodovan, da je bo najbrž tudi izguba.

Izkopani rimski tempelj. V Labudske dolini je izkopal konservator Ad. Nowotny temelje starega rimljanskega tempela. Frontna širina znaša 60, globina pa 90 metrov. Najdeni novci in druge podrobnosti dokazujejo, da so zgradili tempej v 1. stoletju po Kristusu.

Ubój iz jeze v pjanosti. Železniški delavec 19letni Jožef Rauter iz St. Jakoba v Rožni dolini je ponofi 29. junija ubil spečega Janeza Suligoja. Jezen je bil nanj, ker je vrgel za njegovo sestro, gostilničarko, vrček. Rauter je bil pijač, ker je izpel v kričnem dnevu za 13 K pijače. Sodijoč je obsođeno Rauterja v triletno težko ječe.

Prijet vojaški begun. V Zgornjih Borovljah so prijeli dragonca Ruperta Kaiser iz Dunajskega Novega mesta.

Detomorilki služkinji Marije Jarc, ki je zadavala svoje novorojeno dete, so prisodili pred celovskim porotnim sodiščem triletno težko ječe.

Učitelj Noisternik pred celovskimi porotniki. Zaradi onečaščenja šolskih otrok je prisodilo celovško porotno sodišče 49letnemu nadučitelju Jakobu Noisterniku iz Rangersdorfa po tejni razpravi dveletno težko ječe.

Poštni vrom v Zgornji Beli pred celovskimi porotniki. Že enajstkrat predčakovani mesarski pomočnik Karol Pfingst je udrl 30. majnika v urad pošte v Zgornji Beli in je blagajne odnesel dve vreči srebrnega denarja, žepo si pa je natačil z bankovci. Ko je zapustil hišo, ga je srečal poštar, ki ga je pustil pri miru, ker mu je Pfingst rekel, da je obiskal neko dekle. Šele prihodnje jutro je zasledila tatovno poštarjeva žena. Pfingst se prijeli. Začetkom je tajil, a končno se je le udal. Pfingst je ukradel 7457 K 7385 K je dobil počasni nazaj, 72 K je pa Pfingst že porabil. Na poštarjevi mizi je ležal zavoj, vreden 90.000 kron, ki ga pa ni Pfingst vzel seboj, ker ni vedel, koliko je vreden. Sodišče je prisodilo Pfingstu šestletno ječe.

Pismonoša ponarjevalec. Deželni pismonoš Bernardin Glinšek iz Št. Vida je imel pravico, da je smel sprejemati denar, ki naj bi ga izročal poštni. Glinšek je to mesto izrabil in je ponovil od 1. 1905 nadalje približno 800 kron. Ponarejal je recepise, da je zakril poneverjenje in tudi ni izročal prizadetim strankam opominjavnih pisem. Zagovarja se, da s svojimi dohodki 65 krov mesečno ni mogel živeti, ker je moral skrbeti za svojo mater in pa za svojega nezakonskega otroka. Sodišče je prisodilo Glinšku enoletno ječe.

Izkopani ponarjevalec. Deželni pismonoš Bernardin Glinšek iz Št. Vida je imel pravico, da je smel sprejemati denar, ki naj bi ga izročal poštni. Glinšek je to mesto izrabil in je ponovil od 1. 1905 nadalje približno 800 kron. Ponarejal je recepise, da je zakril poneverjenje in tudi ni izročal prizadetim strankam opominjavnih pisem. Zagovarja se, da s svojimi dohodki 65 krov mesečno ni mogel živeti, ker je moral skrbeti za svojo mater in pa za svojega nezakonskega otroka. Sodišče je prisodilo Glinšku enoletno ječe.

BALKANSKE NOVICE:

Nasileni strajk v Srbiji. V srbskih rudnikih ob reki Timo stavkajo delavci. Delavci postopajo nasilno. Odslano je vojaščvo v kraje, kjer je stavka. V rudniku Vrkačuka pričakujejo revolte rudarjev.

RAZNOSTEROSTI:

Ropski briog je našla policija v nekem lisbonskem predmestju. Ropski so imeli svoje skrivališča v neznanih rovih starovinskih vodovoda. V teh rovih je našla policija osmih mrtvih, vendar pa večkih.

Pred poroto v Trstu je stal 32letni Anton Gerlane, ki je v službi javnih skladov v Trstu kot sluga poneveril sveto K 1922.24. Plače je imel 20 K na teden, zadnje čase 24 K. Skrbeti je

ne da bi jim mogla priti policija na sled. Vse te ljudi so roparji ubili in skrili v podzemnih prostorih.

Kako pozna mladina v velikih mestih naravo. V javnih šolah v Berlino so stavili vsem nad šest let starim otrokom vprašanja, ki so podala nastope uspehe: Od otrok jih ni 70 odstotkov, še videlo vzhajati oziroma zabavati solnce, 75 odstotkov jih še ni videlo živega zajeta, 64 veverice, 53 nobenega polza, 87 nobene breze, 59 nobenega žitnega polja, 98 nobene rke, razen Spreve, ki teče skozi Berlin, in 82 jih še ni slišalo peti skriveni.

Mazagan ali "Džedida", to je "Nova", mesto v Maroku, o katerem je v zadnjem času mnogo govorja, šeje 15.000 prebivalcev, med temi 4000 Evropejcev in 3500 Židov, in ima enega najboljih pristanov v Maroku. Za mestom se razprostira plodonošne pokrajine Dukala. Mazagan je pristanišče drugega glavnega mesta Maroka, odprt v istega leta 200 km; dobre se do njega na mulah v 32 urah, oziroma peti v štirih dneh. Promet s karavanami med tem dvevema mestoma je zelo živahen.

Slab začetek. V Saarbrueckenu so otvorili 18. septembra ulično železnično. Tako prvi voz je zdrknil s tira ter je bilo dvanašči oseb hudo ranjenih, tri osebe — dve ženski in neki deček — pa so bile ubite.

Iz ljubousnosti. V Berlino je ustrelil 34 let star portir Karol Lober svoja dva otroka, nakar je šel na streho ter si pognal na strehi kroglo v glavo. Padel je na dvorišče mrtvev. Vzrok tega dejanja je bila ljubousnost. Ženski je zapustil listek, na katerem je napisal: "Tebi prostost, meni otroke!" Zavarovalno politico je pred tem dejanijem sezgal.

Kje je MATIJA PUSTAVRH? Rojen je v Poljanah. V mesecu februarju leta 1900 je šel od doma ter se nastanil nekje pri Pittsburgu, Pa. Kdor izmed rojakov ve za njegov naslov, prosim, da mi ga naznami, za kar mu budem zelo hvaljen. Frank Pustavrh, No. 11 Moon Run, St., Latrobe, Pa. (3-7-10)

NAZNANILO:

Rojakom v Pittsburgu, Pa., in okoli naznamamo, da je za tamošnji okraj naš jedini pooblaščeni zastopnik za vse poslo.

Mr. JAKOB ZABUKOVEC,

4824 Blackberry Alley, Pittsburg, Pa.,

kteri je sedaj zopet nekaj okrevl

in bode vsake sobote od 4 ure po-

poludne do 8. ure zvečer za nas po-

sloval. **Rojakom za toplo, priporo-**

čamo.

Frank Sakser Company.

NAZNANILO.

Rojakom v Chicago, Ill., in okoli naznamamo, da je za tamošnji kraj naš zastopnik Mr. MOHOR MILA-

DIČ, 617 South Center Avenue, Chi-

cago, Ill., vred česar ga vsem toplo

priporočamo.

Frank Sakser Company.

NAZNANILO.

Rojakom v Chicago, Ill., in okoli naznamamo, da je za tamošnji kraj naš zastopnik Mr. MOHOR MILA-

Rodbina Polaneških.

Roman, poljski spisal H. Sienkiewicz,
poslovenil Podravski.

(Nadaljevanje.)

"Kolikor se spominjam, ni daleč do tja; pošljite, gospodična, koga vprašat, kaj se je zgodilo."

"Ali moreno koga poslati, oče?"

Toda Plawieki odgovori trpko:

"Predobra si. Pošljem rajši sam."

Pozvani služabniku in mu veli, naj zapreže. Potem se za trenutek zamisli in reče:

"Naposlед, na kmetih se zmerom lahko pripeti, da kdo dospe in najde mojo hčerkino samo. To ni mesto. Vrhutega sta si v sorodstvu. Ti, Gontowski, mi lahko pomagati; budi torej tako dober in popelji si z menoj."

Nic ličnega mladega moža se je zrealil izraz največje nevščnosti in nezadovoljnosti. Pogledal si je z roko ruse lase in dejal:

"Ob ribniku je potegnjena na breg čolin, ki ga vrtnar ne more spraviti v vodo. Obljubil sem gospodični Mariici, da ga spravim tjakaj, toda tega mi prejšnjo nedeljo ni dopustila, ker je bilo kakor iz vedra."

"Skoči torej in poizkus; do ribnika je tri deset korakov, črez nekaj minut se vrneš."

Gontowski je odšel hote ali nehotne na vrt; gospod Plawieki pa je, ne da bi se menil za Polaneškega in za hčerkino, karakal po sobi in ponavljalo:

"Živčna bolezen v glavi, stavl bi,

da ima živčno bolezen v glavi. Gon-

towski utegne, ako bo troba, skočiti

po zdravniku. Ta gluce, ta svetoval-

je, govorila, gotovo ne bi poslal

pozajmico."

In očito potrebujem nekoga, da bi razrazil svojo nejveljivo nanj, je pristaval, obnivši se Polaneškemu:

"Ali mi verjamem, da je to glu-

pec?"

"Kdo pa?"

"Janisz."

"Ali, oče..." povzame gospodična

na Mariici.

Toda gospod Plawieki ji ni dal iz-

govoriti, nego je rekpel z rastoco jeso:

"Vem. Ni ti všeč, da mi ona izka-

zuje nekoliko prijaznosti in skribi. Le-

čitaj gospodarske članke gospoda Ja-

misza: le povlečen ga, toda dovoli mi,

da imam tudi jan svoje simpatije."

Sedaj se je Polaneški lahko čudil veliki nežnosti gospodične Mariice.

Nikar da bi se bila razgledala, je skočila k očetu, mu nastavila ūlo pod

počrnjene brke in dejala:

"Takoj zaprežejo, takoj, takoj!

Morda bi bilo treba, da grem tudi jaz, toda sedaj, oče, se ne luduj, ker

si s tem le škoduješ."

Gospod Plawieki, ki jo je imel oči-

vidno zelo rad, je požlibil na čelo

in dejal:

"Kdo pa?"

"Janisz."

"Ali, oče..." povzame gospodična

na Mariici.

Toda gospod Plawieki ji ni dal iz-

govoriti, nego je rekpel z rastoco jeso:

"Vem. Ni ti všeč, da mi ona izka-

zuje nekoliko prijaznosti in skribi. Le-

čitaj gospodarske članke gospoda Ja-

misza: le povlečen ga, toda dovoli mi,

da imam tudi jan svoje simpatije."

Sedaj se je Polaneški lahko čudil veliki nežnosti gospodične Mariice.

Nikar da bi se bila razgledala, je skočila k očetu, mu nastavila ūlo pod

počrnjene brke in dejala:

"Takoj zaprežejo, takoj, takoj!

Morda bi bilo treba, da grem tudi jaz, toda sedaj, oče, se ne luduj, ker

si s tem le škoduješ."

Gospod Plawieki, ki jo je imel oči-

vidno zelo rad, je požlibil na čelo

in dejal:

"Kdo pa?"

"Janisz."

"Ali, oče..." povzame gospodična

na Mariici.

Toda gospod Plawieki ji ni dal iz-

govoriti, nego je rekpel z rastoco jeso:

"Vem. Ni ti všeč, da mi ona izka-

zuje nekoliko prijaznosti in skribi. Le-

čitaj gospodarske članke gospoda Ja-

misza: le povlečen ga, toda dovoli mi,

da imam tudi jan svoje simpatije."

Sedaj se je Polaneški lahko čudil veliki nežnosti gospodične Mariice.

Nikar da bi se bila razgledala, je skočila k očetu, mu nastavila ūlo pod

počrnjene brke in dejala:

"Takoj zaprežejo, takoj, takoj!

Morda bi bilo treba, da grem tudi jaz, toda sedaj, oče, se ne luduj, ker

si s tem le škoduješ."

Gospod Plawieki, ki jo je imel oči-

vidno zelo rad, je požlibil na čelo

in dejal:

"Kdo pa?"

"Janisz."

"Ali, oče..." povzame gospodična

na Mariici.

Toda gospod Plawieki ji ni dal iz-

govoriti, nego je rekpel z rastoco jeso:

"Vem. Ni ti všeč, da mi ona izka-

zuje nekoliko prijaznosti in skribi. Le-

čitaj gospodarske članke gospoda Ja-

misza: le povlečen ga, toda dovoli mi,

da imam tudi jan svoje simpatije."

Sedaj se je Polaneški lahko čudil veliki nežnosti gospodične Mariice.

Nikar da bi se bila razgledala, je skočila k očetu, mu nastavila ūlo pod

počrnjene brke in dejala:

"Takoj zaprežejo, takoj, takoj!

Morda bi bilo treba, da grem tudi jaz, toda sedaj, oče, se ne luduj, ker

si s tem le škoduješ."

Gospod Plawieki, ki jo je imel oči-

vidno zelo rad, je požlibil na čelo

in dejal:

"Kdo pa?"

"Janisz."

"Ali, oče..." povzame gospodična

na Mariici.

Toda gospod Plawieki ji ni dal iz-

govoriti, nego je rekpel z rastoco jeso:

"Vem. Ni ti všeč, da mi ona izka-

zuje nekoliko prijaznosti in skribi. Le-

čitaj gospodarske članke gospoda Ja-

misza: le povlečen ga, toda dovoli mi,

da imam tudi jan svoje simpatije."

Sedaj se je Polaneški lahko čudil veliki nežnosti gospodične Mariice.

Nikar da bi se bila razgledala, je skočila k očetu, mu nastavila ūlo pod

počrnjene brke in dejala:

"Takoj zaprežejo, takoj, takoj!

Morda bi bilo treba, da grem tudi jaz, toda sedaj, oče, se ne luduj, ker

si s tem le škoduješ."

Gospod Plawieki, ki jo je imel oči-

vidno zelo rad, je požlibil na čelo

in dejal:

"Kdo pa?"

"Janisz."

"Ali, oče..." povzame gospodična

na Mariici.

Toda gospod Plawieki ji ni dal iz-

govoriti, nego je rekpel z rastoco jeso:

"Vem. Ni ti všeč, da mi ona izka-

zuje nekoliko prijaznosti in skribi. Le-

čitaj gospodarske članke gospoda Ja-

misza: le povlečen ga, toda dovoli mi,

da imam tudi jan svoje simpatije."

Sedaj se je Polaneški lahko čudil veliki nežnosti gospodične Mariice.

Nikar da bi se bila razgledala, je skočila k očetu, mu nastavila ūlo pod

počrnjene brke in dejala:

"Takoj zaprežejo, takoj, takoj!

Morda bi bilo treba, da grem tudi jaz, toda sedaj, oče, se ne luduj, ker

si s tem le škoduješ."

Gospod Plawieki, ki jo je imel oči-

vidno zelo rad, je požlibil na čelo

in dejal:

"Kdo pa?"

"Janisz."

"Ali, oče..." povzame gospodična

na Mariici.

Toda gospod Plawieki ji ni dal iz-

govoriti, nego je rekpel z rastoco jeso:

"Vem. Ni ti všeč, da mi ona izka-

zuje nekoliko prijaznosti in skribi. Le-

čitaj gospodarske članke gospoda Ja-

misza: le povlečen ga, toda dovoli mi,

da imam tudi jan svoje simpatije."

Sedaj se je Polaneški lahko čudil veliki nežnosti gospodične Mariice.

Nikar da bi se bila razgledala, je skočila k očetu, mu nastavila ūlo pod

počrnjene brke in dejala:

"Takoj zaprežejo, takoj, takoj!

Morda bi bilo treba, da grem tudi jaz, toda sedaj, oče, se ne luduj, ker

si s tem le škoduješ."